

Folketinget har haft det fra 15. Marts til 21. April og igen fra den 1. Juni. Jeg synes derfor nok, man kan være noget betænkelig ved i Landstinget nu at skulle tage dette Forslag, men til Trods herfor bliver vi dog, da Rigsdagen staar foran sin Hjemsendelse og Opløsning, nødt til at tage Forslaget af Hensyn til de Tjenestemænd, som staar opført paa det, og som venter paa dets Vedtagelse. Der findes opført Tjenestemænd, som allerede længe har været i Virksomhed, saaledes Tjenestemændene i det nye Girokontor under Postvæsenet, som blev ansat under Forudsætning af denne Normeringslovs Vedtagelse; og der findes adskillige andre Tjenestemænd, som vi ikke kan forsvare vedblivende at lade vente paa Normeringsloven. Hvis Rigsdagen ikke stod foran sin Opløsning, vilde jeg have foreslaaet, at vi skulde nedsætte et Udvalg, for at alle de herhenhørende Forhold kunde blive drøftet, idet man nok kunde forsvare at lade Tjenestemændene vente en kort Tid endnu, men da de under de nuværende Forhold maaske kom til at vente til Oktober, førend Lovforslaget blev vedtaget, tillader jeg mig, skønt vi ikke kan behandle Lovforslaget, som det bør behandles, at anbefale det til Vedtagelse.

Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre til Lovforslagets Indhold. Jeg forstaar ikke, hvorfor det ikke dør er fastsat, paa hvilket Tidspunkt de forskellige Bestemmelser skal træde i Kraft. Det udtales kun i Folketingets Udvalgsbetænkning, at Tidspunktet for Ansættelse af Tjenestemænd er i Forslaget ofte fastsat til 1. April 1920, men det er Udvalgets Forudsætning, at alle nye Tjenestestillinger efter dette Forslag, hvis Besættelse sker efter Opslag, eller som ikke allerede bestrides af vedkommende Tjenestemand, tidligst besættes fra 1. Juli 1920. Jeg mener, det er en Uskik at sætte den Slags Ting i en Betænkning. Det kunde akkurat lige saa godt være indført i selve Lovforslaget og ikke blot staa som en Forudsætning hos Folketingsudvalget. Der kan let komme Tvivlsspørgsmaal frem fra en eller anden Side. Man har før set, at det ikke er nok, at noget saadant staa i en Betænkning; Domstolene kan komme til et andet Resultat. Det havde derfor været heldigt, om denne Bestemmelse var blevet indført i selve Loven.

Tiden er jo ikke tilstrækkelig til at komme ind paa enkelte Bestemmelser; ellers havde der været Bestemmelser, som jeg nok kunde have ønsket drøftet i Udvalg. Der har f. Eks. i den Kommission, som har

været nedsat om Arbejdstiden i Ministerierne, været en Dissens med Hensyn til Indenrigsministeriet imellem Embedsmændene i Kommissionen, en Departementschef og en Kontorchef, og de øvrige Medlemmer, og disse Spørgsmaal kunde man have drøftet og faaet nærmere Oplysning om i Udvalget; men under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, og da det gælder om at give Tjenestemændene denne Lov snarest muligt, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Dahl: Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag uforandret til Vedtagelse, men maa ligesom de foregaaende to Talere beklage, at der kun er levnet os saa kort en Tid til at behandle det. Det forekommer mig, at den Hensigt, man havde med at indføre særlige Normeringslove, nemlig at faa disse Tjenestestillinger underkastet en mere grundig og alsidig Behandling, end naar de foreslaas oprettet paa Finansloven, i hvert Fald med Hensyn til dette Lovforslag slet ikke er naaet for Landstingets Vedkommende. Hvad angaar den Del af Normeringsloven, som omhandler Sekretærpersonalet og Kontorassistentpersonalet i Ministerierne, har der jo været nedsat en særlig Kommission, og jeg tror nok, at det Resultat, denne Kommission i Hovedsagen kom til, under de nuværende Forhold i hvert Fald er forsvarligt. Det er det eneste Omraade, hvor jeg kan sige, jeg saa nogenlunde føler mig tilfredsstillet med denne Normeringslov. Men, som sagt, vi er under en Tvangssituation. Vi maa vedtage dette Forslag af Hensyn til Tjenestemændene, og med meget blandede Følelser bøjer jeg mig for denne Nødvendighed og haaber, at der i Fremtiden levnes Landstinget mere Tid til at underkaste et saa omfangsrigt og bekosteligt Lovforslag den fornødne Overvejelse.

Brandes: Paa dobbelt Maade er det en Nødvendighed, at Landstinget vedtager dette Lovforslag hurtigt. Dets Fremkomst skyldes Bestemmelser i Lønningsloven, og naar det fremkom saa sent, nemlig i Begyndelsen af Marts Maaned, var Grunden den, at man ikke kunde overse Bestemmelsernes Følger med Hensyn til nye Tjenestemænds Ansættelse og ikke kunde faa Kommissioners Arbejde gjort færdigt før den Tid. Men Forslaget maatte komme. En Række af Tjenestemænd venter paa at faa deres Ansættelse lovlig begrundet, og Forslaget maa vedtages hurtigt. Man kan ikke vente